

Allt tal om "fred och trygghet" sänder ut profetiska signaler

Matt 24:6-12 "Och ni skall få höra krig och rykten om krig. Se till, att ni inte blir skrämnda, ty allt detta måste hända, men det är ännu inte slutet. Folk skall resa sig upp emot folk och rike mot rike, och det skall bli hungersnöd och epidemier och jordbävningar på den ena platsen efter den andra. Men allt detta är början till födslosmärtorna. Då skall de utlämna er till att plågas och döda er, och ni skall bli hatade av alla folk för mitt namns skull. Och då skall många komma på fall och den ene skall förråda den andre, och de skall hata varandra. Och många falska profeter skall träda fram och föra många vilse. Och därför att ondskan tilltar, skall kärleken kallna hos många". (Reformationsbibeln)

SVENSKA DAGBLADET

Start Näringsliv Kultur Ledare ≡ Meny

Fredsforskare: Har tredje världskriget börjat?

Att beskriva det som nu händer som världskrig är både felaktigt och farligt. Det bekräftar och befäster de apokalyptiska stämningar som militanta extremister frodas i och lever av. Det skriver Isak Svensson, docent på Institutionen för freds- och konfliktforskning i Uppsala.

DEBATT | FLYKTINGKRISEN

Har det tredje världskriget börjat? Flera debattörer och auktoriteter har den senaste tiden svarat ja på den frågan. Mats Svegfors skriver på [DN Debatt](#) att ett "rimligt sätt att beskriva det som nu händer är att vi är inne i ett tredje världskrig." Och den välkände konflikt- och underrättelseforskaren Wilhelm Agrell uttrycker sig i liknande termer: "Vi befinner oss i något som bäst kan förstås som ett världskrig". Även påven Franciskus har uttalat sig om "detta tredje världskrig, som stegvis pågår, och som vi nu bevittnar".

Längre ned i artikeln skriver Isak:

Den nuvarande säkerhetspolitiska situationen skall tas på djupaste allvar. Det ökade antalet konflikter är oroande, och vi måste alla ta ansvar i den humanitära kris som uppstått i dess spår. Vår omvärldsanalys förvirras och fördunklas dock av världskrigsretoriken.

Isak Svensson

Det är delade meningar om världen befinner sig i ett tredje världskrig. Det kan mycket väl vara så att det inte alls pågår. Men, det man kan konstatera är att det är många länder involverade i konflikten i Mellanöstern på ett eller annat sätt, mer eller mindre.

Men även om det skulle vara så eller inte, så är det lika fullt ett rykte om krig. Världen idag, 2016 är orolig. Alla dessa flyende människor från krigsområden som Syrien, och bilderna från ett näst intill sönderbombat Damaskus. IS-soldaternas grymma framfart skapar svarta rubriker. Vi hör om krig och det pågår ett våldsamt och grymt krig i Syrien och kringliggande länder. Det pågår också andra konflikter i andra delar av världen. Men tyngdpunkten i Matt 24:6-12 är att vi inte ska se till att bli skrämde. Är vi fast förankrade i Jesus Kristus och försonat oss med Gud då äger vi friden, då får vi förtrösta på Herren.

Ps 91:4, 9-16 "Med sina fjädrar täcker han dig, under hans vingar finner du tillflykt. Hans trofasthet är sköld och skärm ... Du har sagt att Herren är ditt skydd, du har gjort den Högste till din tillflykt. Inget ont ska drabba dig, ingen plåga närma sig din hydda, för han ska befalla sina änglar att bevara dig på alla dina vägar. De ska bära dig på sina händer så att du inte stöter din fot mot någon sten. Du ska gå fram över lejon och huggormar, trampa på unga lejon och drakar. 'Han älskar mig, därför ska jag befria honom, och jag ska beskydda honom eftersom han känner mitt namn. Han ropar till mig och jag svarar honom. Jag är med honom i nöden, jag ska rädda honom och ge honom ära. Jag ska mätta honom med långt liv och låta honom se min frälsning.' " (Folkbibeln)

Att förtrösta på denna förgängliga värld är som att bygga ett hus på lös sand. Det finns ingen som helst bärighet. Vi ska ha huvudet i himmelen och fötterna i Ordet. Det är en sådan tröst att veta vad som väntar på oss hos Fadern. När jag läser alla dessa svarta rubriker då kan jag behålla lugnet och veta att Gud har fullständig kontroll. När vi har den helige Ande, tröstaren, i oss då får vi styrka. Då har vi ljuset inom oss, olja i lamporna.

Ofta kan man höra i kyrkliga sammanhang att det talas och beds om fred i världen, i Israel och Palestina och Syrien. Ingen har undgått IS (Islamiska statens) framfart i Mellanöstern. Man längtar efter ett fredstillstånd, ett tillstånd där allt är lugnt och tryggt och så här sa förre ärkebiskopen Anders Wejryd i ett tal på Stortorget i Malmö 2012:

"... Fred är både en gåva och en kallelse från Gud. Vi är sända att skapa och leva i fred. Därför verkar vi i Svenska kyrkan för en begränsad vapenhandel både i Sverige och internationellt. Tillsammans med Kyrkornas världsråd har vi arbetat för ett internationellt vapenhandelsavtal. Svenska kyrkan är en viktig röst i debatten om svensk vapenexport. Arbetet för en värld i fred börjar här och nu, i var och en av oss - i Malmö, i Sverige. Fred leder till fred, för fred är så mycket mer än frånvaro av vapenkonflikt. Freden förutsätter rättvisa och barmhärtighet, tolerans och trygghet och respekt för människors lika värde. Låt oss tillsammans skapa en framtid i fredens tecken. Låt oss vara människor för kärlek och liv som Gud kallar oss att vara. Tillsammans med systrar och bröder runt om i världen, som längtar efter fred och försoning, är vi en rörelse för fred. En ickevåldsrörelse för rättvisa, som utmanar våldet och verkar för fredlig konfliktomvandling. En rörelse där vi eftersträvar fred i varje stund, genom våra val och handlingar".
<https://www.svenskakyrkan.se/default.aspx?id=919373>

Innan tusenårsriket kommer en vedermöda, som pågår i sju år, Guds vedergällning där Gud hämnas världens orättvisor och människornas synd. Men den slutgiltiga domedagen sker först efter tusenårsriket.

Jag undrar hur den där framtiden i fredens tecken ser ut, den där världen utan krig och våld? Som att världen ska bli fredlig och att alla ska leva lyckliga i fred och harmoni. Kommer det någonsin bli en verklighet i den värld vi nu lever i? Vem skapar denna värld utan krig och ondska, där alla älskar varandra? Det finns en slags idé om att världen skulle kunna kraftsamlas och skapa en fredlig jord. Bibeln talar om fredsriket, tusenårsriket där

Jesus ska regera på jorden. New Age talar om Vattumannens tidsålder byggt på kärlek, fred och samförstånd med mera där Antikrist ska regera (vilket han inte kommer att lyckas med), Kristus Maitreya talas det om i New Age sammanhang (Antikrist har många namn). Här har vi två olika världar, tillstånd. Vattumannens tidsålder bygger på människans egen förmåga och styrka medan Guds fredsrike bygger på Guds egen styrka, makt och suveränitet.

Det är underbart med fred och vem vill inte ha det? Vi har haft fred i vårt land i århundraden, så länge att vi tar det alldeles för givet vilket har gjort att vi idag knappt har ett försvar. Våra grannländer har en helt annan erfarenhet. Fördelen med att ha varit ockuperad är att man värderar freden, självständigheten mycket högre. Så mycket att man har satt ett pris på den – försvaret och dess kostnader. Det är klart att vi i vårt land värderar vår frihet högt men vi tar den som en självklarhet, naturligaste sak i världen. Det folk önskade sig mest då de blev tillfrågade vid årsskiftet 2015/2016 var fred i Syrien, Israel och Palestina, fred i världen. Det är nog det alla önskar sig mest av allt.

Bibeln talar huvudsakligen om kärlek – den svåraste vägen att gå, ”Du ska älska din nästa som dig själv. Inget annat bud är större än dessa” (Mark 12:31) – inte så mycket om fred i sig, att sträva efter en fred i denna förfallna, förgängliga värld. Ofta är fred i Bibeln också lika med frid. Älskar alla varandra då blir det per automatik fredligt, om det vore så enkelt. Men det finns ju också en ond andlig verklighet som gör allt den bara kan för att dra ned denna värld i ondska. Men Jesus har ju en gång för alla besekrat det onda. Det onda har egentligen ingen makt. Har vi och tillhör vi Jesus Kristus har vi makt över det onda. Men större delen av världens befolkning vill inte ha med honom att göra och

därför får det onda mer utrymme än det förtjänar. Jesus är på väg tillbaka och ska fånga Satan och alla som tillhör honom i en håla med kedjor i tusen år. Därefter ska han och alla som tillhör honom släppas lös en sista gång och dömas till ett evigt helvete i evigheters evighet, i den så kallade domedagen. Därför är det så enormt viktigt att ta emot chansen att försona sig med Gud, att ödmjuka sig och be om förlåtelse och erkänna sin synd och Jesus som sin Herre. Ingen blir portad som verkligen vill försona sig med Gud.

När det gäller relationen mellan människa och människa säger bibeln att:

*Rom 12:18 "Håll fred med alla människor så långt det är möjligt och beror på er". (Folkbibeln)
"Så långt det är möjligt och beror på er, lev i frid med alla människor". (Reformationsbibeln)*

2 Kor 13:11 "Till sist, bröder: var glada, låt er upprättas och förmanas, var eniga och håll fred. Då ska kärlekens och fridens Gud vara med er". (Folkbibeln)

Mark 9:50 "Salt är bra, men om saltet förlorar sin sälta, hur ska ni då få det salt igen? Ha salt i er och håll fred med varandra!" (Folkbibeln)

Vi ska framför allt älska alla människor och därmed hålla fred/frid med dem. Det är klart att skulle alla människor i världen anamma detta skulle det vara frid och fröjd. Men då skulle det heller inte finnas någon ondska och därmed heller ingen Satan, eller? I vår värld finns både gott och ont. Det finns ett för och ett emot. Hur mycket vi än ber om fred i den här världen så råder det ett krig i andevärlden. Antingen är vi för den här världen och lever för den, eller så lever vi för Jesus och tillhör hans rike. Det är här det uppstår splittring. Ju mer tiden lider desto tydligare blir det vilket rike man tillhör och tillhör vi Guds rike kommer vi att få känna på ett allt större motstånd vilket också kommer att leda till splittring. Guds ord är som ett tveeggat svärd. Jesus kommer inte med ett fysiskt svärd utan med ordet som tränger in i och kan skilja på märg och ben. Guds ord är levande och verksamt och är ett mäktigt andligt vapen.

Tvärt emot all strävan mot ett tillstånd av fred säger Jesus samtidigt detta:

Matt 10:34 "Tro inte att jag har kommit för att sända fred på jorden. Jag har inte kommit för att sända fred, utan svärd". (Reformationsbibeln)

Heb 4:12 "Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och genomtränger tills det skiljer själ och ande, led och märg, och det dömer över hjärtats uppsåt och tankar".

Och detta:

Luk 12:51 "Tror ni att jag har kommit för att sända fred på jorden? Nej, säger jag er, utan snarare splittring". (Reformationsbibeln)

Hur rimmar dessa verser med allt tal om fred på jorden? När jag hör förre ärkebiskopen Anders Wejryd säga detta i sitt tal att "Fred är både en gåva och en kallelse från Gud" får jag dessutom associationer till New Age, till Vattumannens tids ålder (The Age of Aquarius):

”... Med Vattumannens tidsålder sägs detta förändras och istället ser vi nu vetenskapens tid. Eller gräsrötternas tid – tillsammans kan människor förändra – och många gräsrötter kan skapa en hel, tät gräsmatta. Trossatser ifrågasätts, människor väljer att tänka fritt och skapa sina egna förutsättningar – tron ersätts med vetande. Även om alla tidsåldrar har sina för- och nackdelar, verkar Vattumannens karaktäriseras av harmoni, kärlek och fred ... Vad man tror att vi kommer att se, är att människor söker sig inåt, lyssnar till sig själva och blir sina egna mästare, när tiderna förändras och de tidigare reglerna inte längre ser ut att fungera...?”

Men, det här med fred i hela världen är inte så självklart. Vilken värld, vilket rike menar man? När jag ser på vad som sker i vår värld och speglar den mot det profetiska ordet så kan jag inte se att vi är på väg mot en fredlig och lycklig jord. Att just denna jord med tiden skulle bli fredlig utanför Guds plan och vilja. Det profetiska ordet säger någonting annat. Det är klart och tydligt att Gud ska skapa en ny himmel och en ny jord. Denna ska förgås, förintas (men det sker efter tusenårsriket, efter domedagen) eller så ska denna jord totalrenoveras – ”Extreme Earth Makeover”. New Age bygger på drömmen om fred, kärlek och harmoni. I Anders Wejryds tal säger han att ”Låt oss tillsammans skapa en framtid i fredens tecken”. Vems är den framtiden? New Age eller Guds? Gud har en plan, han har redan sin ”storyboard” (bildmanus, handling) klar för sig. Den handlingsplanen kan vi läsa om i Guds Ord. I den finns inte freden inräknad förrän Jesus sätter sina fötter på Oljeberget och alla knän ska böjas. Efter att får och getter har skilts åt börjar tusenårsriket, fredsriket. Då ska Jesus tillsammans med det heliga prästerskapet härskas över jorden i tusen år. Men innan Jesus kommer tillbaka fysiskt måste det ske en vedermöda, en stor nöd som kommer att pågå under sju år. När den startar träder Antikrist fram. Då blir det en period av verklig vedermöda, en nöd världen aldrig skådat.

Matt 24:21-22 ”Ty då skall det bli en stor vedermöda, som inte har varit från världens begynnelse intill nu, och aldrig mer skall bli. Och om de dagarna inte blev förkortade, så skulle inget kött bli frälst. Men för de utvaldas skull skall de dagarna bli förkortade”.
(Reformationsbibeln)

Vedermödans syfte är att:

Dan 9:24b ”... göra slut på överträdelse, försegla synder, försona skuld, föra fram en evig rättfärdighet, fullborda syn och profetia och smörja den Allraheligaste”. (Folkbibeln)

Det ser inte ljust ut när jag ser på vad som sker ute i världen och när jag speglar den mot det profetiska Ordet. Det vi nu, med stor sannolikhet, ser sker ute i världen är födslovåndan som sker innan vedermödan, tecknen på att vedermödan är nära. Vi kan se avfallet från Gud och hans ord, vi ser också en världsekonomi som håller på att kollapsa, det är inte frågan om, om, utan när. Alla religioner håller sakta men säkert på att slå sig samman till en världsreligion där Romersk Katolska Kyrkan verkar vara den som samlar alla under sina ”vingar”. I detta YouTubeklipp är ett tydligt exempel:

<https://www.youtube.com/watch?v=Nq7us5Lf5IU>

Ett idag, kanske tydligaste tecknen på att Herrens dag är nära är allt tal om fred och trygghet (peace and security). Oftast som regel handlar det om Israel och Palestina.

1 Thess 5:1-3 "Men om tider och stunder, bröder, finns det inget behov att skriva till er. Ty ni vet själva mycket väl att Herrens dag kommer som en tjuv om natten. Därför när de säger: fred och trygghet, då kommer undergången plötsligt över dem liksom födslosmärtan över en kvinna som skall föda, och de skall inte kunna fly undan". (Reformationsbibeln)

Man kan tolka verserna på olika sätt. Antingen kommer det precis innan vedermödan en tid av fred och trygghet för världen. Men den kan också tolkas som att det är just freden och tryggheten som politikerna och folket efterlyser. Samtidigt som det talas om fred och trygghet är det många som befärdar att vi är på väg mot ett tredje världskrig. Det verkar som om fred i Mellanöstern skulle, enligt många, vara den där nyckeln till en fred i hela världen. Versen i 1 Thess 5 beskriver den politiska situationen som ska råda i denna tidsålders slutskede. Gång på gång hör vi peace and security (fred och säkerhet) och jag kan inte låta bli att känna de profetiska vingslagen. 1 Thess 5:1-3 är en av de absolut sista profetiorna som är knutna till vedermödan. Paulus beskrivning av den politiska situationen som ska gälla i denna tidsålders avslutning är en träff mitt i prick.

Grundtextens "fred och trygghet" har i Bibel 2000 översatts med uttrycket "allt är lugnt och tryggt". Det är som om Bibel 2000 beskriver ett tillstånd som uppstår efter en omfattande kris, en känsla av trygghet, en känsla av att nu kan vi andas ut, faran är över. Grundtextens "när de säger..." relaterar till bestämda "personer" som ska säga "peace and security". Det allvarliga är att när statsmän börjar talar om "fred och trygghet" (särskilt i Israel och Palestinafrågan) då är katastrofen nära. FN, följt av EU, USA och Ryssland ligger i täten vad gäller att förhandla fram ett fredsavtal mellan Israel och Palestina.

Här är en intressant YouTubeklipp angående ledare som efterlyser peace and security:

<https://www.youtube.com/watch?v=xpJbAE6BmHo>

Om de lyckas med bedriften att förhandla fram ett "fredsavtal" mellan Israel och Palestina då kommer det i världen att bli en lättnadens suck och man kommer att säga att "allt är lugnt och tryggt". Men då kommer plötsligt undergången. Detta fredsavtal strider mot Guds plan för området. Gud har sin plan klar för sig och alla andra planer och drömmar har ingen som helst framtid. Den verkliga freden kommer att ske under tusenårsriket, fredsriket, då kommer till exempel svärderna att smidas om till plogbillar och en verklig sann fred kommer att infinna sig.

Jesaja 2:1-5 "Det ord som Jesaja, Amos son, skådade angående Juda och Jerusalem: Det skall ske i den yttersta tiden att det berg där Herrens hus är skall stå fast grundat och vara högst bland bergen, upphöjt över höjderna. Alla hednafolk skall strömma dit. Ja, många folk skall gå i väg och säga: "Kom, låt oss gå upp till Herrens berg, till Jakobs Guds hus. Han skall undervisa oss om sina vägar, så att vi kan vandra på hans stigar." Ty undervisning skall gå ut från Sion, Herrens ord från Jerusalem. Han skall döma mellan hednafolken och skipa rätt åt många folk. Då skall de smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsnivar. Folken skall inte mer lyfta svärd mot varandra och inte mer träna sig för krig. Kom, ni av Jakobs släkt, låt oss vandra i Herrens ljus". (Folkbibeln)

/Magnus N.